

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
Inhoudsopgave	1
Uit de Hopbel van 1971	2
Drie dagen pret	12
Rijwielpad feestelijk geopend	14
Nurgermaark	17

Als redactie grasduinen we regelmatig in de oude Hopbellen zowel voor hoofdartikelen als achtergrond informatie.

1971 leek een keur aan leuke en informatieve artikelen te hebben. Daardoor ontstond het idee om eens een *Tiedschrift* geheel aan één jaar uit de Hopbel te wijden.

Wij wensen u veel leesplezier.

50 JAAR GELEDEN UIT DE HOPBEL VAN 1971

Wat gebeurde er zo'n 50 jaar geleden in Peize. Daarvoor hebben wij de Hopbellen over het jaar 1971 eens uitgeplozen. Onderstaand een overzicht van opmerkelijke feiten uit dat jaar. Van diverse artikelen -hieronder voorzien van (zie artikel)- worden op de navolgende bladzijden een kopie gepresenteerd.

Op 1 januari 1971 bedroeg het aantal inwoners van Peize 3454.

De eerste dag van het jaar begon zeer koud, er werd -21 graden gemeten. Voor de middag kwam daar ook nog eens tien centimeter sneeuw bij. Maar het bleef geen winter want de volgende dagen regende en stormde het.

De raad besloot op 5 januari tot de bouw van een urnenbewaarkaats maar die werd niet in 1971 gerealiseerd.

Het weer was overigens zeer wispelturig want op 13 januari werden de eerste schaatswedstrijden gehouden maar de geplande wedstrijden voor 15 januari gingen wegens dooi niet door.

De vrouwenvereniging "De Schakel" vierde op 13 januari haar 5 jarige bestaan.

Ook begin januari werd door de plaatselijke KI vereniging Peize kijkdagen georganiseerd om de aanwezige stieren op het proef- en fokstation te bezichtigen. *(zie artikel)*

Wereldnieuws was er op 9 februari. Apollo 14 landde op de maan. Apollo 14 was de 3^e missie in het project Apollo. De bemanning bracht 45 kilo aan maanstenen mee terug naar de aarde.

Op 25 februari vond de 17^e volkstelling plaats. Voorgaande tellingen vonden plaats in 1960, 1956, 1947, 1930, 1920, 1919, 1909, 1899, 1889, 1879, 1869, 1859, 1849, 1840, 1830 en 1795.

Deze 17^e volkstelling werd in 3 opeenvolgende Hopbel(len) voorzien van een nadere toelichting. *(zie artikelen)*

1 Maart werd het opnieuw winter en vroom het meer dan 10 graden.

Een voorlichtingsdag over het nieuw te bouwen bejaardenhuis werd op 18 maart gehouden. Er was veel belangstelling voor.

31 Maart was er de boomfeestdag waarbij ca 120 kinderen waren betrokken. *(zie artikel)*

Ca 80% van de stemgerechtigde kiezers in Peize gingen op 28 april naar de stembus voor de Tweede Kamer verkiezing.

Op 22 mei werd een grote schoonmaak-dag gehouden. Veel vuil werd gevonden langs de wegen en in de sloten. Het dorp was daarna weer enige tijd schoon. *(zie artikelen)*

Ook in mei ging de handenarbeidclub voor 3 dagen op stap naar Dwingeloo. *(zie artikel blz. 12 en 13 in dit Tiedschrift)*

Op 2 juni won Ajax de Europacup seizoen 1970/1971

19 Juni vond de begrafenis van Tonny van Leeuwen plaats. Zie *Tiedschrift* 89, blz 3 en verder.

Op 26 juni werd het tennisveld officieel geopend. *(zie artikel)*

Op 1 juli werd met het naar buitenrijden van een boodschappenkarretje met 3 postduiven, door burgemeester Van Bodegom, de opening verricht van het nieuwe bedrijfsgebouw van de centrale inkoopvereniging “Onder Ons” aan De Westerd. De levensmiddelen die hier lagen opgeslagen werden afgenomen door een 40 tal winkeliers in de drie noordelijke provincies.

Het weer in de 2^e helft van juli was bijzonder gunstig voor de vakantiegangers.

Apollo 15 landde op 30 juli op de maan en liet de 1^e maanwagen achter. *(zie artikel)*

Apollo 16 en 17 lieten respectievelijk de 2^e en 3^e maanwagen in april en december 1972 achter. Deze wagens kunnen, voorzien van een nieuwe accu, ook nu nog opnieuw ingezet worden.

Apollo 17 was tevens de laatste ruimtevlucht uit de Apollo serie (gegevens Wikipedia).

Muziekvereniging Excelsior vierde met een rondgang door het dorp en een show op 1 augustus haar 65ste verjaardag. *(zie artikel)*

Het rijwielpad langs de Groningerweg werd op 14 augustus (eindelijk) officieel in gebruik gesteld. *(zie artikel blz. 14 t/m 16 in dit Tiedschrift)*

In de Hopbel van 21 augustus werd gemeld dat de lichtmast bij de bushalte voor de zoveelste maal was geveld. Dit keer nam een autobestuurder met grote snelheid de bocht in de Groningerweg. Dit mislukte natuurlijk, met als gevolg, dat de lichtmast en de auto zwaar beschadigd waren. De politie constateerde, dat de bestuurder onder de invloed van sterke drank was. De beschadigde auto wekte de belangstelling van een passerende bromfietser, die bij de zuivelfabriek terugkeerde om polshoogte te nemen. Deze nieuwsgierigheid werd hem noodlottig, want ook bij hem werd ernstige dronkenschap geconstateerd. Ook hij kreeg een bekeuring.

De Floralia tentoonstelling werd op 11 en 12 september gehouden.

Uit een zware onweersbui viel op 27 september zoveel water dat de riolen het niet konden verwerken. In de Raadhuisstraat stond op een gegeven ogenblik twintig centimeter water. Het gazon voor het Zonnehof leek een vijver.

In de Hopbel van 2 oktober stond het volgende bijzondere feit:

Bakker A. Hommes (coöp. bakkerij) ontdekte bij het stukslaan van een kippenei dat in het ei nog een compleet eitje zat. Ook deze was voorzien van een schaal.

Begin oktober betrokken de eerste bewoners hun appartement in het bejaardencentrum.

Woensdag 21 oktober brandde de winkel, bakkerij en woonhuis van de familie Koning in de Hoofdstraat volledig uit. De familie heeft daarna besloten allern verder te gaan met de bakkerij en de Spar winkel af te stoten.

Het 40 jarige jubileum van de voetbalvereniging vond op 25 oktober plaats.

In de Hopbel van 30 oktober deelt de gemeente mee dat voor het witten van een woning een vergunning moet worden verleend. *(zie artikel)*

In november deed de 4000ste inwoner zijn intrede in Peize. Vanaf januari konden 546 nieuwe inwoners worden verwelkomd. *(zie artikel)*

Op 21 november richtte een storm die over het land raasde ook in Peize flinke schade aan. Zo begaf een stuk van de achtergevel van een schuur aan het Noordse pad het en viel een zware populier op een bijschuur aan de Achterstewold. Het dak van de schuur werd flink beschadigd.

In de Hopbel van 27 november werd ingegaan op de sluiting van de Zuivelfabriek “De Goede Verwachting”. (zie artikel)

Op 6 december overleed op 75 jarige leeftijd “zuster” Grietje Kleveringa. In het december nummer van *Tiedschrift* volgt een artikel over mevrouw Kleveringa.

December kenmerkte zich door bijzondere rustig en schoon weer. De temperaturen lagen bijna elke dag boven normaal. Nachtvorsten zijn er niet geweest.

Uit de Hopbel van 23 januari

K.I. toonde stieren

De plaatselijke vereniging voor kunstmatige inseminatie, nu gefuseerd met de vereniging Westelijk Groningen, organiseerde, traditiegetrouw, weer een aantal kijkdagen, waar de leden en andere belangstellenden in de gelegenheid worden gesteld het aanwezige stierenmateriaal te bezichtigen.

Op het stierenstation te Peize zijn de proef- en fokstieren gestationeerd; de z.g. wachtstieren, waarvan men de fokresultaten eerst wil afwachten, staan te Marum.

De belangstelling voor de stieren in Peize, die dus daadwerkelijk voor de fokkerij worden gebruikt, was goed te noemen. Met grote aandacht werden de stieren door de veehouders bekeken, de eigen mening getoetst aan die van collega's en de fokresultaten, voor zover bekend, met elkaar besproken.

Meningen verschillen meestal, maar aller bewondering was er voor Keimpe van de Beukenhof, waarvan vorig jaar meer dan 3000 dieren werden geïnsemineerd. Van de jongere stieren ging de sympathie vooral uit naar Meeldijker 100 en Johan Friso; de laatste met een uitstekende productieafstamming. Deze stieren zijn echter niet lang meer beschikbaar. Nadat er ongeveer 1500 dieren van zijn geïnsemineerd, verhuizen ze naar het station in Marum, om eerst de fokresultaten af te wachten.

Volkstelling 1971

Eens in de 10 jaren wordt een z.g.n. volkstelling gehouden. Deze volkstellingen hebben niet slechts ten doel het aantal personen wat op een bepaald moment in Nederland woont te weten, maar om een inzicht te krijgen in de opbouw van het Nederlandse volk van bijvoorbeeld de geestelijke- en maatschappelijke stromingen. Het is vooral een peiling van de behoefte naar verschillende voorzieningen voor o.a. invaliden, woningzoekenden, bejaarden, etc.

Om een inzicht te krijgen in deze behoeften is het dus zaak om de te zijner tijd aan u uitgereikte vragenlijsten zo goed mogelijk in te vullen.

De vragenlijsten zullen u worden uitgereikt door z.g.n. volkstellers of -telsters. Deze mensen zijn bereid u te helpen bij de invulling van de vragenlijsten, doch voor een spoedige afwikkeling van de totale telling is het wenselijk dat u de vragen zoveel mogelijk zelf beantwoordt. De vragen zijn vrij eenvoudig en oppervlakkig gehouden en staan op een tiental ponskaarten. Bij de meeste vragen is het voldoende met een potlood een hokje zwart te maken.

De gegevens die u verstrekt, worden met de grootst mogelijke geheimhouding omgeven en zullen slechts door het Cen-

traal Bureau voor de Statistiek worden verwerkt. Het ministerie van Financiën mag en kan, zoals wel eens wordt verondersteld, van de individuele gegevens géén gebruik maken. Ook de andere ministeries kunnen en mogen dit niet. De namen van de getelde personen worden op het gemeentehuis dadelijk van de verstrekte gegevens gescheiden. De volkstellers en andere personen, die uit hoofde van hun functie bemoeienis hebben met de telling, is voorts strikte geheimhouding opgelegd ten aanzien van de individuele gegevens. Schending van de geheimhouding kan worden gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar of een geldboete van ten hoogste zesduizend gulden. Bovendien is het een misdrijf.

Niet alleen de tellers, doch ook de personen, die weigeren de gevraagde gegevens te verstrekken, kunnen gestraft worden. Niet invulling van de vragenlijsten of het verstrekken van onjuiste gegevens aan de teller wordt gestraft met ten hoogste 2 weken hechtenis of een geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

De volkstelling zal plaats vinden eind februari/begin maart 1971, terwijl de toestand om 00 uur in de nacht van 28 februari op 1 maart 1971 bepalend is.

Eventuele nadere inlichtingen kunt u verkrijgen op het gemeentehuis.

Waarom een volkstelling ?

Onze maatschappij ondergaat doorlopend veranderingen, die vooral sedert Wereldoorlog II in versneld tempo plaats vinden. Hoewel daarmee grote verbeteringen zijn tot stand gekomen, zijn er nog vele tekorten en tekortkomingen.

De volkstelling, die in ons land - naar internationaal gebruik - eens in de 10 jaar wordt gehouden, heeft tot doel om veranderingen en verbeteringen op vele gebieden te volgen en bestaande tekorten en tekortkomingen duidelijk zichtbaar te maken.

De huidige volkstelling is de 14e die in ons land wordt gehouden. De uitkomsten zullen door vergelijking met die van de vorige tellingen nieuw licht werpen op veranderingen in de bevolkingsgroei, gezinsvorming, het arbeidsaanbod, het woon-werkverkeer e.d. en op verbeteringen op het gebied van het onderwijs, de volkhuysvesting enz. Zij zullen het ook mogelijk maken om de tekorten vast

te stellen aan werkgelegenheid, scholing, woningen, parkeergelegenheden e.d. en de tekortkomingen in de voorzieningen voor b.v. bejaarden en minder bedeeden.

De volkstelling is er dus om zichtbaar te maken hoe wij er in Nederland voorstaan en met name om vast te stellen waar en welke veranderingen en verbeteringen noodzakelijk zijn. Het is het belang (en het recht) van elke Nederlander, dat iedereen daaraan meewerkt. De medewerking aan de volkstelling is daarom dan ook wettelijk verplicht gesteld. Daartegenover garandeert de wet, dat de verschaafte individuele gegevens absoluut geheim zullen blijven. Voor wat de statistische uitkomsten betreft bestaan geen geheimen. Al deze uitkomsten zijn zonder uitzondering voor iedereen toegankelijk.

Volkstelling

ZONDER FEITEN BEGIN JE NIETS.

De 14e volkstelling, sinds 1829 gehouden, heeft in tegenstelling tot de dertien voorafgaande, die vrijwel geruisloos verliepen, onverwachte onrust gewekt. Oorzaak is een zeker wantrouwen jegens een der belangrijkste statistische onderzoeken die ons land kent.

Een Amsterdamse studentenorganisatie meent de volkstelling te moeten aanduiden als het zoveelste instrument om de arbeidersmassa te manipuleren en de positie van de gevestigde orde veilig te stellen.

Men kan het ook anders zien. Bij deze enige volledige statistiek in Nederland hebben niet alleen maar ondernemers en

kapitalisten belang. Ze is ook van waarde voor de overheid (ongeacht politieke kleur), voor de wetenschap en de vakbeweging.

Men kan zelfs stellen dat juist degenen, die niet met deze maatschappij tevreden zijn en veranderingen willen, het meest gebaat zijn met de uitkomsten van de volkstelling. Men stuit bij veranderingen in de maatschappij vaak op de volgende vormen van verweer n.l. „och, 't is erg niet” en „het economische leven zal door onze verlangens worden ontwricht”.

Dergelijke kreten kun je slechts wegvagen door keiharde feiten op tafel te leggen. En dan is de vraag : hoe kom je aan die feiten ?

Grote ondernemingen komen zelf wel aan hun trekken door een marktonderzoek via particuliere enquêtebureau's. De uitkomsten houden ze vaak voor zich zelf. Andere instellingen en kleine bedrijven zijn aangewezen op een openbare en betrouwbare instelling zoals het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Ervaring heeft geleerd dat onwetendheid gebrek aan informatie, ontoegankelijkheid van gegevens ernstige handicaps zijn waarmee niet de sterken maar juist de zwakkeren in onze maatschappij worden gestraft. Zou bij verkiezingen over 4 of 8 jaar een regering van b.v. kabouters of studenten uit de stembus komen,

dan zou zo'n regering zonder de 14e volkstelling gehandicapt zijn en ongetwijfeld in haar beleid falen, omdat zij over te oude statistische gegevens beschikken n.l. van 1960. Daarom dient men zich af te vragen of deze protesten niet min of meer uit onwetendheid worden geboren. Ook kan het zijn dat men weer eens protesteert om het protesteren en dat men het eigenlijke doel voorbij ziet.

Wat te zeggen van hen die vrezen dat na de volkstelling persoonlijke gegevens openbaar worden. Is dit gevaar inderdaad zo groot dat de enquête anoniem zou moeten blijven ? Dit laatste zou de telling ernstig schaden, want de waarde van het onderzoek is juist dat alle 13 miljoen Nederlanders en de hier wonende buitenlanders worden bereikt en dat alle vragen worden beantwoord. De vraag is echter of de band tussen persoonsnaam en statistische gegevens tijdens de gehele bewerking van het bij de telling verzameld materiaal gehandhaafd moet blijven. Het C.B.S. heeft een uniek systeem ontworpen om de anonimiteit zo snel mogelijk te herstellen. Natuurlijk zijn de tellers en telsters tot geheimhouding verplicht. Ze komen met zo enorm veel gegevens in aanmerking dat ze door de bomen het bos niet meer zien en dat is waarschijnlijk nog een grotere geheimhouding.

Boomfeestdag 1971

Woensdagmorgen 31 maart j.l. om 9 uur vertrokken $\pm$ 120 kinderen van de 2 hoogste klassen van de 3 plaatselijke basisscholen, gedeeltelijk bewapend met spaden, van het sportveld naar een terrein achter de woning Hereweg 7.

Dit terrein, ter grootte van 50 are, was voor 1971 uitverkoren als planterrein voor de jaarlijkse boomfeestdag.

Het terrein is, evenals de eerdere in het kader van de boomfeestdag beplante terreinen, een onderdeel van het „Bosplan Peize”.

Bij de ingang van het planterrein wapperden tegen een loodgrijze hemel fier een tweetal nationale driekleuren. Ze contrasteerden sterk tegen de grijze achtergrond. De plaatselijke autoriteiten, zoals burgemeester en wethouder, waren reeds op het planterrein aanwezig.

Toen om 10 over 9 het aanvalsssein werd gegeven zwermde de „planters” over de 50 are.

De rivaliteit voor wat betreft het aantal bomen; wat geplant werd, was bij sommige deelnemers zeer groot. Het was dan ook niet verwonderlijk dat de 3465 boompjes en struiken om even over half tien allemaal keurig met de voeten in het zand stonden.

Als beloning voor de uitbreiding van het Peizer bosbezit, werd de tijdelijke werknemers der gemeente een film aangeboden, getiteld „Cupkoorts”. Gezien de reacties van de stoere werk(st)ers viel de vertoning wel in de smaak, evenals het flesje „prik”. Om 11.50 uur werd de nationale boomfeestdag 1971 beëindigd.

Luchtfoto uit 1958

gebied tussen Hereweg (links) en Brusselseweg (rechts) is nu Bosplan
(foto archief HVPP)

Aanleg bosplan

(foto collectie Jacob Bezema)

Uit de Hopbel van 15 mei

Grote schoonmaakactie op 22 mei!

Natuurbescherming, P.J.G.D., D.L.G. en het Peizer Jeugdhonk hebben samen met het gemeentebestuur besloten, dat er dit jaar een grote actie op touw gezet dient te worden om de wegen, sloten en bermen in onze gemeente schoon te maken.

Op zaterdag 22 mei a.s. zal van 8 tot 12 uur, weer of geen weer, een grote schoonmaakactie plaats vinden. Het afval in sloten, bermen en weilanden zal zoveel mogelijk worden verzameld en later door de gemeente afgevoerd worden naar de vuilnisbelt te Vries.

Voor het slagen van dit werk zijn vele handen, zowel van mannen als van vrou-

wen, nodig. Er is een beroep gedaan op de 5e en 6e klassen van de lagere scholen, maar ook de hulp van vele ouderen is noodzakelijk.

Ieder, die zich voor dit „schone” doel wil inzetten, wordt verzocht zich zoveel mogelijk van te voren ter secretarie (tel. 2233) op te geven en zaterdag 22 mei om 8 uur bij het gemeentehuis met zijn of haar fiets aanwezig te zijn.

Voor het vervoeren van het verzamelde vuil naar een centrale plaats in de gemeente zijn voorts ook trekkers en aanhangers nodig. Opgave gaarne tijdig bij J. H. Hoving, De Horst 13, tel. 2123.

Uit de Hopbel van 29 mei

Vuil langs wegen

Zaterdag j.l. is op initiatief van de gemeente, in samenwerking met Natuurbescherming, Jeugdhonk, P.J.G.D. en D.L.G. het gehele dorp gezuiverd van grof vuil, takken, oude rijwielen enz. enz. Hieraan is met man en macht gewerkt. Dat het de moeite loonde, bewijst wel de enorme hoop vuil welke voorlopig is gedeponeerd bij het nieuwe bejaardencentrum aan de Hoofdstraat.

Het is de moeite waard hier eens naar toe te gaan en te zien of u uw vuil kunt ontdekken. Laten we met elkaar in het vervolg dergelijke dingen niet weer doen. Van de mentaliteit: „Als ik het maar kwijt ben”, moeten we af. Houdt uw dorp rein!

Uit de Hopbel 17 juli

Opening Tennisbanen

Op 26 juni j.l. werd het tennisveld officieel geopend door de loco-burgemeester de heer Nienhuis. Het veld lag er zo uitnodigend bij en onder veel belangstelling werd door de heer Nienhuis de eerste bal over het net geslagen.

Meteen daarna werden de banen in beslag genomen door enthousiaste spelers en konden de aanwezigen zien dat het spelen op een grasbaan toch wel enige aanpassing vereist.

In het clubgebouw van de voetbalvereniging werd een receptie gehouden.

De heer Nienhuis hield een toespraak waarin hij o.a. memoreerde aan de snelle groei van de vereniging en het belang van een goede sportaccommodatie op velerlei gebied voor een dorp als Peize. Hij feliciteerde het bestuur met het in korte tijd bereikte resultaat.

Velen, waaronder ook vertegenwoordigers van andere sportverenigingen, boden daarna hun gelukwensen aan.

Er zijn nu twee dubbelbanen, waarop men uiteraard ook een enkelspel kan spelen.

Een spelschema zal binnenkort in een eigen mededelingenkast worden geplaatst.

Voorlopig zijn de banen bereikbaar via de toegang van het sportcomplex. De sleutel hiervan kunt u afhalen bij de secretaresse, mevr. Kroon, Hofstraat 18.

Zo spoedig mogelijk zal een eigen ingang worden gemaakt aan de Esweg.

Nieuwe leden zijn nog steeds welkom!

Uit de Hopbel van 7 augustus

Een feilloze start op maandag 28 juli, waar men precies op tijd vertrok. Minutenlang kon men de reuzenraket omhoog zien stijgen met aan boord de Amerikaanse astronauten Irwin, Scott en Worden.

Nog maar juist was men vertrokken, of de snelheid was reeds opgelopen tot duizenden kilometers per uur.

De geplande landing op de maan volgde in het bergachtige landschap van de maanse Apenijnen. Dank zij een vernuftig opgestelde televisiecamera konden wij zondagmiddag Scott en Irwin urenlang zien werken in het stof van het maanlandschap, waar zij ook reeds zaterdag een tocht van enige kilometers hadden afgelegd. Maandag werd voor de derde maal een rit met de maanauto gemaakt. Wij zagen de opgestelde instrumenten, het boren, fotograferen, enz. Kortom, wij zijn er bij geweest, toen een paar aardse stervelingen op vierhonderd duizend kilometer afstand, notabene op de maan aan het werk waren. Maandagavond zaten wij weer op de eerste rang, toen de televisiecamera op de maan ons op hetzelfde moment liet zien, hoe de maanlander zonder hapieren zich losmaakte, om zich weer bij de rond de maan draaiende cabine te voegen, waarin Worden 67 uur in zijn eentje had doorgebracht.

Korte tijd na de opstijging meldde de radio, dat de koppeling was geslaagd.

Wanneer deze Hopbel bij u in de bus valt, zijn, hopen wij, deze astronauten behouden op aarde teruggekeerd.

65-jarig jubileum

„Excelsior”

Ter gelegenheid van het 65-jarig bestaan van de muziekvereniging, heeft het bestuur zaterdagmiddag 31 juli een receptie gehouden in café Brink. Hier werd door zeer velen dankbaar gebruik gemaakt van de gelegenheid om Excelsior's bestuur en leden van harte te feliciteren. Ook de burgemeester en de beide wethouders waren aanwezig.

In zijn openingswoord zei voorzitter Geersing, dat hij niet wilde beginnen met een terugblik op de afgelopen 65 jaar, maar dat hij liever het oog op de toekomst gericht hield, want al heeft Excelsior dan ook de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, de leden zijn nog heel wat van plan. De dirigent, de heer Gerrits heeft aangeboden, om, indien er animo voor is, gratis een jeugdcorps op te leiden. Hiervoor zijn reeds een twintigtal jongens en meisjes opgegeven. Dan was er nog een grote wens: nieuwe instrumenten (waarde f 20.400.-). Niet omdat de oude versleten zijn, maar omdat door het vele gebruik de stemming er van niet zo best meer is. Hij meende goede hoop te hebben, dat deze wens spoedig in vervulling zou gaan. Verder bracht hij nog dank aan allen, die in de afgelopen 65 jaar op de een of andere manier iets voor Excelsior gedaan hebben en waardoor het nu mogelijk is, dat deze vereniging nu haar 65-jarig jubileum kan vieren.

Als eerste in de rij van sprekers werd toen het woord gegeven aan de erevoorzitter van Excelsior, burgemeester Van Bodegom. Deze feliciteerde namens het Gemeentebestuur en zei het jammer te vinden, dat hij niet namens de gemeente een groot geschenk kon aanbieden. Je kunt echter slecht veren plukken van een kale kip. Van een kale haan natuurlijk ook niet, maar hij had expres een kip genoemd, omdat deze nog eieren kon leggen en wie weet, zo lang je de kip niet gaat slachten, is er goede hoop, dat dit zal kunnen gebeuren en wel in de vorm van een verhoogde subsidie. Beloven deed hij echter nog niets. Wel had hij een enveloppe met f 250.— aangeboden gekregen bij de opening van „Onder Ons”, te besteden voor een goed doel. Volgens hem was dat goede doel Excelsior en hij hoopte, dat deze vereniging steeds zeer actief zal blijven. Dat ze niet alleen van de oude inwoners jeugdleden zullen aantrekken, maar ook van de nieuwe bewoners. Het is bij velen van de nieuwe inwoners nog zo, als je ze vraagt: „Waar woon je?” Dan zeggen ze: „We wonen nu in Peize, maar eerst woonden we daar of daar.” Bij de verenigingen in het dorp

ligt nu de taak om daar verandering in te brengen, zodat er ronduit wordt gezegd: „Wij wonen in Peize!” Hij hoopt, dat ook Excelsior hierbij zal helpen.

De heer Heins voerde het woord namens de voetbalvereniging en de ijsvereniging. Al had de heer Geersing dan niet over de afgelopen jaren willen praten, hij wou toch nog even noemen, dat het vroeger bij ijswedstrijden de gewoonte was, dat er geen muziek uit blik langs de baan was, maar levende muziek van Excelsior. De leden gingen dan vaak op pantoffels en klompen naar de ijsbaan, waar grote vuurpotten stonden om de instrumenten zo nu en dan weer te ontdooien. Het was er gezellig en hij hoopt, dat dit nog eens weer zal gebeuren, dat de muziekvereniging op de ijsbaan komt te blazen. Ook de vriendschapsband met de voetbalvereniging is goed te noemen. Namens beide verenigingen bood hij een enveloppe met inhoud aan.

Mevr. Schierbeek-Luinge kwam nu aan het woord namens echtgenotes, echtgenoten en verloofden van de leden en de leden van het toneelgroepje. Ze las een gedicht voor, waarvan de beginletters van iedere regel samen de woorden „Steeds hoger”, de betekenis van de naam „Excelsior” vormden. Het bleek dat Excelsior in al deze getrouwen een goede rugsteun heeft en dat het bestuur niet bang hoeft te zijn leden te verliezen, omdat ze „van thuis niet meer mogen.” Aan het slot van het gedicht werd er namelijk een speelgoed-saxofoon aangeboden, waarin een bedrag zal van f 1242.—, dat door de thuisblijvers bijeen gebracht was en waarvan men hoopt, dat ze een goede stap in de richting zijn van de nieuwe instrumenten.

Als woordvoerder van de Raiffeisenbank trad op de heer Oosterhoff. Een bank heeft wel niet zo erg veel met muziek te maken, maar een dorp kan volgens hem niet zonder muziekvereniging. Ook wist men op de bank, hoe graag Excelsior nieuwe instrumenten wilde hebben. Daarom had ook hun bestuur besloten er een bedrag voor uit te trekken. Als klap op de vuurpijl bood hij een bedrag aan van f 5000.—.

Het bestuur en de leden van Excelsior waren door de grootte van dit bedrag geheel overdonderd.

De heer Brink schetste de grote vriendschapsband tussen de gymnastiekvereniging en Excelsior en liet ook dit vergezeld gaan van een enveloppe met inhoud, evenals Mevrouw Hingstman, die in een aardig gedicht Excelsior lof toezwaaid namens de afdeling Peize van de Bond van Plattelandsvrouwen.

De heer Douwes van de zustervereniging Noordenveld uit Roden zei, dat hij

eigenlijk wel een beetje jaloers was, op alles wat hier in Peize gebeurde en dat hij wel al bekeken had, dat, voordat de astronauten weer terug zijn van de maan, Peize het geld bijeen heeft voor nieuwe instrumenten.

Als laatste spreker kwam aan 't woord de heer Nering Bögel, die samen met de heren Lukas Vijfschaft en Michiel Wekema een actie-comité gevormd had. Deze drie heren hebben in negen maanden verschillende acties gevoerd namelijk kippen-verkoop, verloting, huis-aan-huis-collecte. In het begin was het erg moeilijk geweest dit van de grond te krijgen. Langzamerhand, na veel zweet en bijna tranen is het toch gelukt en met een gelukkig gezicht kon men nu dan ook bijna f 11.000.— aan Excelsior aanbieden. Hiervoor bracht hij dank aan allen, die hieraan meegewerkt hebben.

Daarna werd aan burgemeester Van Bodegom verzocht, om het gordijn achter in de zaal open te trekken en de reeds bij voorbaat gekochte instrumenten aan alle aanwezigen te laten zien.

Mede doordat men wist, dat deze instrumenten bijna helemaal betaald konden worden uit de ontvangen giften, hadden velen tranen in de ogen bij het aanzien van dit instrumentarium. Het is ook een lust voor het oog.

In zijn dankwoord zei de voorzitter, dat hij geheel overdonderd was, door alles wat hier vanmiddag voor Excelsior gedaan was. Hier waren geen woorden voor te vinden. De, door de leden aan het bestuur gebrachte, serenade was hier ook de niet minst schuldige aan. Dat is iets, zei hij, wat je je leven lang niet meer vergeet. Het enigste wat hij kon zeggen tegen alle sprekers en spreeksters, tegen alle inwoners van Peize, was: „Dank aan allen die hieraan meegewerkt hebben. Heel, heel veel dank. Het is bijna te veel.”

Hoe geheel overdonderd het bestuur wel was, bleek later, toen als eindresultaat een bedrag aanwezig bleek te zijn van f 19.080.—. Nog f 320.— en de heer Douwes krijgt gelijk. Wie weet.....

Deze dag werd besloten met een balavond voor de leden met hun echtgenotes en verloofden.

Zondagmiddag 1 augustus, de eigenlijke oprichtingsdatum, heeft Excelsior een rondgang door het dorp gemaakt, met daarna een show tegenover café Brink. Als besluit hiervan trad nog op de Boerenkapel. Alles onder zeer grote belangstelling van het publiek. Ook nu nog werden enveloppes met inhoud ontvangen. Het laatste bedrag dat genoemd kan worden is f 20.079.51.

Uit de Hopbel van 30 oktober

Gemeente Peize

Het witten van woningen

Het komt regelmatig voor dat een eigenaar of bewoner van een particuliere woning het plan opvat de buitenmuren van zijn verblijf te witten. In enkele gevallen zal dit een leuk effect hebben, doch ook kan het bouwwerk, of wat nog erger is, het karakter van de gehele omgeving er door worden aangetast.

Burgemeester en wethouders hebben daarom besloten voortaan hier meer aandacht aan te schenken. In het vervolg dient men dan ook, voordat de witterskwast ter hand neemt, toestemming te vragen aan het gemeentebestuur, waarna in overleg met de Provinciale Schoonheidscommissie zal worden besloten al of niet vergunning te verlenen.

Oude Paardendijk 2
Met vergunning wit gemaakt.
(foto collectie Jacob Bezema)

Peize heeft de 4000ste inwoner

Dinsdagmorgen was het feest op het gemeentehuis. Al vroeg werd de vlag ge-

hesen. De 4000ste inwoner was bekend! Ditmaal geen pasgeboren baby, nee, een joch van 3 jaar als 4000ste!

Na eerst met het voltallig gemeentepersoneel in de raadszaal van het gemeentehuis dit heugelijke feit te hebben herdacht, togen burgemeester, wethouders en sekretaris naar het huis van de fam. Venema in de Berkenlaan no. 31, alwaar de 3-jarige Marcel het middelpunt van de belangstelling was.

Nadat mevr. Venema was verteld dat haar zoontje de 4000ste inwoner was geworden, werd haar in de woonkamer van het nieuwe huis aan de Berkenlaan een spaarbankboekje met een eerste storting van f 40.— overhandigd.

Voor Marcel, welke zich nog niet interesseerde voor het spaarbankboekje, was een grote plastic tractor meegenomen, opdat hij toch iets van de feestvreugde zou proeven.

De Zuivelfabriek stopt!

De coöperatieve zuivelfabriek „De Goede Verwachting” te Peize is de weg gegaan, die al velen voor haar zijn gegaan. De deuren gaan dicht, voorgoed!

Het is voor veel bedrijven, vooral kleinere, moeilijk, als zelfstandige onderneming op rendabele wijze in het economisch bestel mee te draaien. Dit geldt ook voor zuivelfabrieken. De fabriek hier in Peize heeft getracht 't bedrijf draaiende te houden door samenwerking te zoeken met het grotere bedrijf „Acmesa” te Assen. Dit bleek al spoedig een illusie te zijn. De verwerkingskosten bleken in Assen aanmerkelijk lager te liggen dan hier.

De eerste stap naar verbetering van de bedrijfsresultaten was, dat Peize alleen fungeerde als ontvangststation. De hier ontvangen melk werd per tankauto naar Assen getransporteerd en daar verwerkt. Niemand verwachtte toen eigenlijk nog, dat dit van lange duur zou zijn, vooral niet omdat ook de veevoederhandel werd afgestoten.

Nu is het dan zover, dat ook de melkontvangst spoedig zal worden beëindigd. We zullen hier in de naaste toekomst een tweetal z.g. rijdende melkontvangsten hun route bij de veehouders zien doen. Deze tankwagens (kostprijs zo iets van f 100.000 per stuk), zuigen bij de boerderij de melkbussen leeg en maken ze nog weer schoon bovendien.

We hebben hier te maken met een tijdverschijnsel, waarbij iedereen zich nood-

gedwongen moet neerleggen, maar we kunnen ons voorstellen, dat dit wel gepaard is gegaan met een gevoel van teleurstelling bij fabriekspersoneel en veehouders.

Het enige dat nu nog overblijft is opslag- en koelruimte voor consumptiemelk ten gerieve van de melkslijters. Hiervoor is natuurlijk maar een klein gedeelte van het gebouwencomplex nodig. Velen vragen zich af, wat met de rest moet worden aangevangen. Tot nu toe is van een eventuele andere bestemming nog niets bekend.

Groningerweg 8, Zuivelfabriek
(foto collectie Jacob Bezema)

DRIE DAGEN PRET

verslag van een uitje van de handenarbeidclub in 1971
geschreven door Leontien Kompier

Uit de Hopbel van 29 mei 1971

Op een mooie vrijdagochtend gingen we met onze handenarbeidclub naar Dwingeloo. Het weer was fantastisch en iedereen was in een vrolijke stemming.

We werden gebracht door zes auto's. Ik zat bij de familie Hagenaauw in de auto. Na ongeveer een uur in de auto te hebben gezeten, arriveerden we in Dwingeloo. Iedereen, tenminste bij ons in de auto, had zijn mond open van verbazing, zo mooi was het daar. Maar nog geen minuut later begon iedereen alweer te zingen en te praten van je weet wel. We zijn er bijna. Nou dat was ook zo.

Er stond een groot bord met allerlei namen erop, waar je zoal naar toe kunt gaan. Wij gingen naar de Noordster. Daar stond de blokhut waar wij die 3 dolle dagen zouden beleven.

Juffrouw Hannie moet eerst nog even de sleutels ophalen. Nadat ze dat had gedaan, moesten we nog een klein eindje rijden naar de Noordster. Toen we aankwamen strekte iedereen zich eens uit en zei iedereen eens, hé hé.

We konden de blokhut nog niet in en dat zouden we voorlopig niet kunnen omdat er nog een andere groep in was. Die zouden er pas om een uur of vier uitgaan en wij kwamen om ongeveer 12 uur aan. Maar we haalden onze bagage alvast uit de auto's. Toen gingen we naar de kantine.

Er waren 3 leidster mee en één leider.

De leidsters heetten juffrouw Tineke, juffrouw Ina en juffrouw Hannie (Mevr. Pakes). De leider heette Albert Pakes. De auto's gingen intussen weer terug naar Peize.

Recreatiegebouw De Noordster, Dwingeloo

Toen we bij de kantine aankwamen kregen we een zalig ijsje. Toen we het ijsje op hadden gingen we het bos in. Ja, want de blokhut lag midden in het bos. Het was een schitterend bos. We liepen allemaal hand in hand of arm in arm en zingend kwamen we op een mooi plekje waar we vossenjacht gingen doen. Drie kinderen gingen het bos in en naderhand gingen we in groepjes van 2 of 3 kinderen ze zoeken.

Albert zag een klein egeltje wat waarschijnlijk lag te slapen. Onderhand hadden een paar kinderen die 3 kinderen ontdekt en brachten ze naar de leiding toe. Toen gingen er nog 3 kinderen het bos in als vossen en gingen wij ze na 10 minuten weer zoeken. Toen we het spelletje een paar keer hadden gespeeld gingen we weer op stap. Nu gingen we andere spelletjes doen, zoals kontakt en boompje verwisselen.

Om een uur of drie gingen we weer terug naar de blokhut want we kregen limonade. Heerlijk wat smaakte dat. Nadat we de limonade op hadden gingen we naar buiten. De leidsters gingen de keuken in om voor de warme maaltijd te zorgen. Zo naderde de avond. Om een uur of zes werden de kinderen opgetrommeld voor de warme maaltijd. Ja, want we hadden allemaal een taak voor iedere dag gekregen. Na het eten gingen de kinderen van de warme maaltijd en de leidsters afwassen.

Langzamerhand brak de avond door. Toen het donker genoeg was, dat was om een uur of elf, hielden we een nachtwandeling. Toen we terugkwamen piepten we allemaal gauw onze bedden in. Iedereen sliep al heel gauw.

Toen het ochtend was, werden de kinderen van het ontbijt het eerst geroepen. Ze gingen de tafel dekken en de anderen gingen zich alvast wassen. Nadat iedereen klaar was met wassen gingen we eten. De kinderen van het ontbijt gingen weer afwassen en de rest ging naar buiten.

's Middags hielden we een speurtocht. Dat was erg leuk. Toen we terug kwamen stond er limonade en dat smaakte. 's Avonds aten we weer en iedereen schrokte het naar binnen zo'n honger had iedereen.

Blokhut

's Avonds was het de bonte-avond. Iedereen voerde een toneelstukje op of zong een liedje. Het was heel gezellig. Toen gingen we naar bed. 't Was de laatste nacht. We sliepen zalg.

De volgende ochtend stonden we al vroeg op. Het eerste wat we gingen doen was pakken, dat moest ook. Toen gingen we eten. Na het eten gingen we weer buiten spelen.

Om een uur of elf wachtte ons een verrassing, we zouden gaan picknicken. Iedereen sprong een gat in de lucht van blijdschap. We gingen dan ook al gauw op weg. Iedereen droeg wat. Midden in het bos was er een mooie plek, daar bleven we dan ook zitten. We deden allerlei spelletjes, dat was erg leuk.

Om een uur of vijf gingen we weer terug. We kwamen nog langs de grote heide. Toen we bij de blokhut aankwamen aten we het laatste avondmaal. Toen arriveerden de eerste auto's. En toen alle auto's er waren vertrokken we na een hevig afscheid. Ik zat nu bij juffrouw Tineke's vader in de auto.

Peize, daar was Peize. Thuis!

LEONTIEN KOMPIER.

RIJWIELPAD FEESTELIJK GEOPEND

Uit de Hopbel van 21 augustus 1971

RIJWIELPAD FEESTELIJK GEOPEND

**Burgemeester Van Bodegom met zijn volgelingen
op de familie-tandem**

Zaterdagmiddag was het zover. Ruim een jaar is men bezig geweest met de aanleg van het rijwielpad langs de Groningerweg. Reeds enige tijd was het pad door de wielrijders in gebruik genomen. Nu alle borden zijn aangebracht, kon de officiële opening plaats vinden.

Een groot aantal belangstellenden was tegen drie uur verzameld voor de boerderij van Cazemier, waar een erepoort was geplaatst. „Excelsior” stond met alles wat er aan en er bij hoort opgesteld bij de poort met het gespannen lint, toen de familie-tandem, met burgemeester Van Bodegom en de wethouders Nienhuis en Van der Wijk, gemeente-architect v. d. Veen en sekretaris Nienhuis, dwars door het lint fietsten. Daarmee was het rijwielpad in gebruik gesteld. „Excelsior” liet deze plechtigheid met vrolijke muziek en

tromgeroffel plaats vinden.

Toen de burgemeester was afgestapt, werd hij door het bestuur van de „Vereniging van Volksvermaken” opgewacht. Voorzitter J. Veurman richtte toen het woord tot de burgemeester. In een toepasselijke speech bood hij namens zijn vereniging een gedenksteen aan.

Nadat de burgemeester had bedankt, begaf een deel der belangstellenden, w.o. een aantal raadsleden, de burgemeester van Eelde, wethouder De Boer van Roden, de wethouder van openbare werken van Groningen, zich naar zaal Boonstra.

Hier gaf burgemeester Van Bodegom een overzicht van de moeilijkheden, die moesten worden overwonnen. Reeds op 15 aug. 1955 is de eerste brief over een rijwielpad langs de Groningerweg, van het gemeentebestuur verzonden aan Ged. Sta-

vervolg >

ten van Drente. De zestiger jaren kenmerkten zich door opklaringen en donkere wolken. Maar toen éénmaal het geld was gevonden om het gat van één miljoen te dempen, is er met voortvarendheid aan het project gewerkt. In mei 1970 waren alle formaliteiten vervuld en kon met de aanleg worden begonnen.

Het rijwielpad is belangrijk voor de wielrijders, aldus de burgemeester, maar misschien nog belangrijker voor de automobilisten. Zwaar ligt ons nog de aanleg van een rijwielpad langs de weg Peize—Roden. Ook hierover zijn opnieuw de besprekingen geopend. Ook het stuk Rijksweg 43—Groningen blijft een moeilijk stuk.

Tot slot bracht hij dank aan alle instanties die hebben medegewerkt, maar vooral dankte hij voor de medewerking van alle landeigenaren, waarbij er zijn, die de fietsers haast door de kamer krijgen. Zonder onteigening zijn alle grondtransakties tot stand gekomen.

Maar wij blijven vechten voor de andere helft, aldus de burgemeester.

Felicitaties waren nog binnengekomen van het Provinciaal bestuur, van de politie en oud-burgemeester Edel.

De heer Van Bodegom werd al tijdens zijn installatie als burgemeester geconfronteerd met de aanleg van het fietspad. Hij kreeg toen een "veiligheidsfiets" aangeboden. Zie onderstaande foto en artikel uit het Nieuwsblad van het Noorden van 25 oktober 1969.

De bevolking van Peize, het wachten op een rijwielpad langs de „dodenweg” Groningerweg meer dan moe, heeft Peize's nieuwe burgemeester mr. J. van Bodegom, een „veiligheidsfiets” aangeboden. Dit om de verkeersnood ter plaats (symbolisch) aan te klagen en het verlangen naar het rijwielpad kracht bij te zetten.

Peize wil snel van zijn 'dodenweg' af

(Van een onzer verslaggevers).

Burgemeester mr. J. van Bodegom (33) van Peize is gisteren tijdens zijn installatie op uitgebreide wijze geconfronteerd met het grote en actuele probleem van zijn gemeente: de realisering van een rijwielpad langs de Groningerweg. Deze weg heeft van de bevolking van Peize reeds de naam „dodenweg” gekregen omdat er in de afgelopen jaren onder de wielrijders — waaronder schoolkinderen — door het gemotoriseerd verkeer dood en veel letsel is gezaaid.

Het fietspad moet er komen, zo redeneert men, opdat de wielrijders deze steeds drukker wordende verkeersweg kunnen mijden. In Peize heeft men alles rond maar er is nog één groot probleem: de financiering. Men wacht nu al ongeveer zes jaar op de realisering en de Peizenaren beginnen dit wachten langzamerhand moe te worden.

Acties

Hier en daar klinken al stemmen om stappen te ondernemen, onder meer het van school houden van kinderen. Een groep verontruste burgers loopt met plannen rond een comité op te richten om acties te ondernemen.

Loco-burgemeester H. Nienhuis heeft gistermiddag tijdens de installatie van mr. Van Bodegom zeer nadrukkelijk gewezen op dit „levensgevaarlijke” probleem van Peize: „Ik zou hier in de wijde omtrek geen tweede weg kunnen aanwijzen die zó gevaarlijk is”.

Kosten f 1 miljoen

De gemeente begon al in 1967 met het aankopen van grond voor het rijwielpad. De koopaktes zijn inmiddels vrijwel alle gepasseerd. De aanleg van het rijwielpad is een onderdeel van een groter plan, dat in verschillende fasen zal worden uitgevoerd. Het fietspad is de eerste fase, en volgens het gemeentebestuur uiterst urgent. De aanleg — het tracé is al uitgezet — zal ongeveer één miljoen gulden gaan kosten.

Al geruime tijd geleden kreeg het gemeentebestuur van de rijksoverheid de toezegging dat het fietspad op de lijst van infra-structurele werken zou worden geplaatst en dat het werk naar alle waarschijnlijkheid in 1969 zou worden uitgevoerd.

Parallelweg

Daarbij werd evenwel aangemerkt dat het geen fietspad zou worden maar een „parallelweg”. Dat was de Peizenaren op dat moment een zorg, als het werk maar werd uitgevoerd. Men begint in Peize nu echter langzamerhand een vraagteken te zetten achter de toezegging van Den Haag.”

Inmiddels is ook een aanvraag ingediend om op de Groningerweg een snelheidsbeperking te mogen invoeren. Ook deze aanvraag is nog niet gehonoreerd.

Niet alleen de ouderen van Peize bemoeien zich met het probleem, ook de jeugd is er actief mee bezig. Het was de 11-jarige Bea Lunsche die minister Bakker (Verkeer en Waterstaat) een uitvoerige brief schreef over de „dodenweg”. Bea kreeg een leuke brief terug maar de minister waagde zich er niet aan daarin concrete dingen te schrijven.

„Veiligheidsfiets”

Het was dezelfde Bea Lunsche die, gisteravond, tijdens de welkomstreceptie van burgemeester Van Bodegom, die nieuwe burgervader een „veiligheidsfiets” aanbood. Dit was een symbolische daad van de burgerij, waarmee men mr. Van Bodegom duidelijk wilde maken dat het fietspad langs de Groningerweg er binnenkort zal moeten komen.

NURGERMAARK

Uit de Hopbel van 20-11-1971

Het was eis op 'n huil mooie dag
Toen een bejoarde Paizer zee
Tot zien noaste buurman:
"Road eis wat ik groag dee,
Neit op fiets nor stad of paark,
Mor as stoe nou met wolst, wol 'k
Dinsdag wel nor Nurgermaark".
En Buurman zee: "Nou dinsdag al,
Is 't dan al weer zo wied?
Nou jong doar heb 'k wel oor'n noar,
Dan goan wai mooi op tied".
Dus zo gezegd ok zo gedoan.
Het was 's murg'ns neit zo loat,
Toen je de baide mannen al
Zaag'n fiets'n over stroat.
Ze ging'n deur de verkoaveling
Lekker zo op Nurgermaark an.
Buurman dei zee opeins:
"Wat is het hier toch stil man,
Gien tuut zei je hier op de weg,
Host gien auto of een fietser zag.
Zeg jong, doe bist toch neit verkeerd,
't Is toch wel de goie dag?"
Het antwoord was: "Joazeker heur,
Ik weit toch huil gewis
Dat de joarliekse Nurgermaark
Op dizze dinsdag is."
Mor hou wieder of het span kwam
Het wur neit drokker op de weg.
Buurman docht: "'t Is vast gien maark
Woar ik je donder op zeg!"
Rustig fietste hij toch mor deur,
Hij kon zich ok vergiss'n allicht,
Mor 't was hom veul, ja veuls te stil.
Met Nurg nou al in 't zicht.
En toen, ja toen kwamm'n ze in Nurg.
Mor dat was eev'n staark,
Want hou ze tuurd'n, keek'n,
Ze zaag'n gien Nurgermaark.
Gien peerd of aner deier was er.
Het was doods en kil.
Gien draaimeul'n wur er heurt,

Het was ontstellend stil.
De eerste buurman het zich toen
't Benauwde zweit van de kop of wist
En huil beneep'n zee hij dat
Hij zich schienboar haar vergist.
Mor ik wus het toch wel iezervast,
Dat meinde ik, wat duvekoater
Nou is die verrekte Nurgermaark
Toch zeker een weekie loater.
De aner het toen hart'lijk laacht
En zee: "Trek dai er mor niks van an.
Nou wai hier toch einmaal binn'n
Nou neem'n wai veur de schrik een
borrel man."
Dat dee de teleurstelling vergeet'n,
Want dei borrel vul er lekker in.
Vergeet'n was huil Nurgermaark,
Het leev'n haar weer zin.
Ze naam'n toen nog elk een poar.
Doarna weer op het fietsie stapt
En huil monter en welgemoud
Nor Pais, nor hoes tou trapt.
En weit je wat het tweital
Een weekie loater hef gedoan?
Toen binn'n ze soam weer op de fiets
Nor de echte Nurgermaark tou goan.
Toen was de maark er dan ok echt...
En ok veul deiern waar'n er dou.
Ze slenterden over de maark.
Genoot'n hebb'n ze en hou.
Ok toen namm'n ze weer 'n poar borrels
En wur loater kalm, bedoard
Langzaam fietsende de terugrais
Met zien baiden weer anvoard.
En midd'n in de verkoaveling
Zee d'ei: "Zeg man niet gek is dat,
Wai hebb'n dit joar van Nurgermaark
Lekker twei moal wil van had".
Mor 'k denk as hij het volgend joar
Zien buurman weer vrag, zeer gewis,
Hij dan wel eerst goud oetdoktert
Wanneer de goie Nurgermaarkdag is.